

Tillägg och Förbättringar.

ABLAKTERA, se *Aflaktera*.
ADVISBREF, se *Avisbref*. Äfven: En till ett visst handelshus ställd skrifvelse, hvori underrättas, att man dragit vaxel å det samma.

AHDRAGSFIL, m. 2. En mycket bred, flat fil, som guldsmeder bruka.

AHDUNSTNING, f. 2. 1) Ett ämnes småningom fortgående minskning derigenom, att en del deraf bortgår i luftform. — 2) (kem. o. farm.) Förrättning, som har till ändamål att genom ett flygtigt lösningsmedels försättande i gasform bortskaffa det samma ur en lösning och få det upplösta kvar, antingen helt och hållet fritt ifrån menstruet eller åtminstone uti en mera koncentrerad lösning.

Affall. 3) Afsats på en kanon. — 9) (urm.) Se *Utvaxling*.

AFGUDAORM, m. 2. Se *Slungorm*.

AFKLIPP, n. 5. Afklippt stycke.

AFKLÄDNINGSRUM, n. 5. Särskilt rum, der ankommande afläggas öfverplagg, eller der teaterkostymer, maskeradkläder o. s. v. afläggas.

Afledning. (gram.) Ordbildning genom inskjutande af vissa bokstäfver eller stafvelser emellan roten och flexionen.

AFLJUD, n. 5. (gram.) Rotvokalens förändring i verber.

Aflocka. (jäg.) Locka hunden ifrån spåren, hvarpå han drifver.

AFSOFVA, v. n. 3. (böjes som *Sofva*; bibl.) Afsomna, dö.

Afsättilig. Äfven: (om varor) Som har afsättning, säljbar.

AFTONUNDERHÅLLNING, f. 2. Aftonnöje. Nytt ord, bildadt, för att motsvara det franska *Soirée*.

Afvikning. (astr.) Se *Deklination*.

AFVIKNINGSCIRKEL, ---si'rrk'l, m. 2. (astr.) Se *Deklinations-cirkel*.

AFVÄGNING, f. 2. Höjdmätning, som har för ändamål att utröna vissa punkters upphöjning öfver kringliggande fält och öfver hvarandra; att undersöka lutningen af ett vattendrag eller höjdskilnaden emellan tvänne olika vattenytor.

AFVÄGNINGS-INSTRUMENT, ---innstrumä'nt, n. 3. o. 5. Instrument, hvarmed afvägning göres. Jfr. föreg. ord.

Akacia. *Oäkta A.*, ett stort och vackert skogs-träd, med hvita, vällyktade blommor; från Virginien. *Robinia Pseudacacia*.

Akta. *A nödigt*, anse nödigt.

AKUPUNKTUR, ---punngktür, f. 3. (från lat.) Kirurgisk operation, bestående uti instickandet af metallnålar, vanligen af guld eller stål, i någon kroppsdel.

Aloe. Se äfv. *Örnträ*.

ALPROS, f. 1. En vacker buskväxt med röda blommor. *Rhododendron ferrugineum*.

ALPVÄG, m. 2. Väg öfver en Alpkedja.

AMASONSTEN, ---önstén, m. 2. En art berggrön eller spanskrön fältspat, från Ural och Sydamerika.

Ammunitionsväska. (artil.) Redskap att in-

rymma de 3 till 4 skott, som hämtas i sender från föreställaren.

AMORF, amår'rf, a. 2. (grek.) *A-a* kallas de mineralier, som i stelt tillstånd icke äga regelbundna former. — *Motsats*: Kristallisk.

AN, änn. (bokhäll.) Ord, som sättes främst på debetsidan i en räkning eller framför hvarje post, som införes på debetsidan i huvudboken.

ANINGSFÖRMÅGA, f. 1. Förmågan att genom en inre känsla erfara tillkommande händelser.

ANGREPP, m. 2. En vid kolfven i ett lås fästad del, hvaremot axet tryckes, när nyckeln omvrides i låset.

Ankar. (skämtv.) *Ligga för a.*, gifva sig god ro på ett ställe.

ANKARAFFALL, n. 5. Affallet med den engelska haken, på ur.

ANKARUR, n. 5. Ur med ankaraffall.

ANPART, m. 3. Se *Andel*.

ANSATSSTÖT, m. 2. (jäg.) Den stöt, man gifver, då man vid laddstockens lyftning låter den med fart falla mot laddningen.

ANSIGTSKRÄFTA, f. sing. Den art af kräftsjukdomen, som angriper ansigtet, isynnerhet underläppen.

ANSIGTSVÄRK, m. sing. En ytterst häftig, tidtals påkommande smärta i någon del af hufvudet, särdeles ansigtet.

ANTÄNDNINGSHUF, m. 2. pl. — *hufvar*. Se *Knallhatt*.

APEBRÖDSTRÄD, n. 5. Se *Kalebassträd*.

APOTEKAREBOK, f. 3. pl. — *böcker*. Bok, innehållande uppgift på de läkemedel, hvilka företrädesvis brukas i ett land.

ARBETSLAMPA, f. 1. Lampa, så inrättad, att den kastar ljuset på ett visst ställe och der sprider mera klarhet.

ARBETSLEGA, f. 1. Legoaftal om arbete, utan vilkor af tjenstehjons-förhållande.

ARLEKINSSNÄPPA, f. 1. Fågel af Snäppornas släkte, med ganska brokigt utseende. *Totanus fuscus*.

Arm. Äfven: Hvardera sidan af en skallplats, med der uppställt manskap.

ARMKLÄDE, n. 4. (kir.) En tresnibb af något mjukare tyg, hvori armen vid dess åkommor upp-bäres.

ARMLING, m. 2. (bibl.) En girig.

ARMSVAMP, m. 2. Ett slags svamp. *Isaria*.

ARONROT, ärännröt, f. 3. pl. — *rötter*. Se *Dansk Ingefära* (under sednare ordet).

ARROWROT, är'råröt, f. sing. Se *Arrowmjöl*.

ARSENIKSRYA, f. sing. Ett giftigt mineral, bestående af arsenik och syre. Kallas af allmogen *Merkurium*.

Artilleri. *Åkande a.*, hvarvid manskapet under marsch uppföljer till fots kanonerna, men, då en hastig rörelse skall verkställas, på eller nära slagfältet, sitter upp på hästarna och föreställarne. *Ridande a.*, hvars bestämelse är, att hastigt kunna föras ifrån en punkt till en annan, samt